

Vraag 1

Belasting op vermogen moet in principe gebaseerd zijn op belasting van de vermogenswinsten nadat deze ontvangen/gerealiseerd zijn. Indien vanwege pragmatische gronden gekozen wordt voor een gedeelte van de vermogenscategorieën voor belasting van de vermogensaanwas inclusief de aanwas door nog niet gerealiseerde winsten is dit te billijken als dit beperkt blijft. Een keuze voor een forfaitaire benadering is in principe een zwaktebod indien geen beter alternatief, door b.v. het ontbreken van benodigde gegevens voorhanden is en dient daarom tot het uiterste beperkt te worden. Het voorgestelde systeem lijkt te voldoen aan deze criteria door afgewogen keuzes die gemaakt zijn voor de te onderscheiden vermogenscategorieën..

Vraag 2

2a. Zoals bij antwoord 1 aangegeven vormt het voorgestelde systeem een rechtvaardige basis voor een belasting van de werkelijke inkomsten uit sparen en beleggen.

2b. Een volledige vermogenswinstbelasting is niet te prefereren boven het voorgestelde vermogensaanwassysteem voor beleggingen vanwege de noodzakelijke substantiële administratieve taken om op een correcte wijze gerealiseerde winsten bij verkoop van in het (verre) verleden aangekochte effecten. Ook zal er mogelijk een tendens ontstaan om winsten uit te stellen door het niet verkopen van effecten. Voor onroerend goed kan een volledig vermogensaanwassysteem tot ongewenste liquiditeitsproblemen leiden. Een volledige vlakke vermogensbelasting lijkt op een “graai-belasting” vanwege het risico dat er belasting geheven wordt ongeacht de hoogte van de feitelijke winsten of verliezen uit sparen en beleggen.

2c. Een vermogenswinstbelasting heeft de voorkeur, maar zoals onder 2b betoogd heeft dit niet de voorkeur voor beleggingen.

2d. De eerste woning in box 3 is meestal een vakantiewoning met weinig of geen huurinkomsten en een forfaitaire behandeling van deze categorie is aan te bevelen om ongewenste administratieve taken en belastingdervingseffecten te voorkomen. Een nadeel van deze keuze is mogelijk de discrepantie tussen de forfaitaire netto winsten en de werkelijke netto inkomsten door de grote verscheidenheid in type woningen, woningwaarde, kosten en financieringen.

2e. Financiering van de eerste box 3 woning kan op velerlei manieren geschieden (eigen vermogen, bankhypotheek, onderhandse lening, DGA lening etc.) en daardoor bestaat het risico dat een forfaitaire behandeling van financieringskosten mogelijk te ruw is. De causaliteit tussen dergelijke financiering en de veronderstelde kosten is niet eenduidig. Mogelijk worden aftrekbare schulden in box 3 daardoor dubbel geteld.

2f. In principe is een uitzondering voor familiebedrijven en startups verstandig omdat hiermee oeverloze waardering discussies vermeden worden. Stimuleren van innovatieve bedrijven is aan te bevelen maar een juiste afbakening kan problematisch zijn.

2g. Kan ik niet beantwoorden omdat niet alle forfaits bekend zijn. De randvoorwaarde dat het nieuwe systeem budgetneutraal moet zijn bepaalt in belangrijke mate de totale belastingdruk. Als men er van uitgaat dat het referentiesysteem elementen bevat van een overbelasting voor bepaalde situaties dan is deze randvoorwaarde niet correct.

2h. Deze vraag is moeilijk te beantwoorden. Keuze voor verhuren/niet verhuren is in de praktijk niet alleen een financiële keuze. Net als in box 1 is een forfaitaire belasting van het gebruiksgenot verdedigbaar. In het geval van een overwegende verhuur bestemming is een vermogenswinst benadering te prefereren boven een forfaitaire benadering. Bij recreatiewoningen dient ook de vraag beantwoord te worden of kosten/inkomsten incl. of excl. BTW zijn voor BTW plichtige objecten.

Vraag 3

3a. Afhankelijk van de uiteindelijke tarieven voor verhuurde panden kan er een risico bestaan dat verhuurde (recreatie)panden worden afgestoten. Ook kan het zijn dat er een aanzuigende werking gaat ontstaan om huidige box 1 woningen naar box 3 te verplaatsen als de schulden aftrek in box 3 gunstiger is dan de HRA in box 1. Uitzondering voor familiebedrijven en startups leidt mogelijk tot grotere bereidheid om te investeren in dergelijke bedrijven.

3b. Een groot voordeel van het voorgestelde systeem met betrekking tot schulden is het gegeven dat werkelijke kosten voor schulden verrekend kunnen worden. Met name voor schenkingen op papier met wettelijk voorgeschreven rente van 6% is de discrepantie tussen deze rente en de forfaitaire rente van 2,35% voor de betaler en 6,17% voor de ontvanger unfair. Box 2 zal geen grote aanzuigende werking hebben omdat uitgestelde winstbelasting waarschijnlijke niet opweegt tegen administratieve nadelen van een BV

Vraag 4

4. Als valutaeffecten op de waardeontwikkeling niet meegerekend worden bestaat het risico dat banktegoeden in “sterke” valuta worden aangehouden zonder belasting. Som van stortingen en onttrekkingen kunnen met (gewogen?) gemiddelde jaarkoers berekend worden onafhankelijk van feitelijke datum van stortingen/onttrekkingen.

Vraag 5

5. Omdat er in veel gevallen geen causaal verband is tussen schulden en besteding van de verkregen middelen verdient het de voorkeur om consumptieve schulden op gelijke wijze te behandelen als overige schulden. Het is aan de belastingplichtige om te kiezen voor lange termijn investeringen met een potentieel hoog rendement of korte termijn (consumptieve) bestedingen met groot risico of waardevermindering.

Vraag 6

6a. Tellen van dagen dat object verhuurd is heeft de voorkeur. Huuropbrengst als percentage van WOZ waarde heeft te veel spreiding in invloedsfactoren.

6b. Geen opinie over deze vraag. Is afhankelijk van groot aantal onbekenden.

Vraag 7

7. Het is belangrijk om objectieve eenduidige regels vast te leggen. Bijv. op basis van leeftijd onderneming, aantal medewerkers, omzet, balanswaarde. Eis; niet openbaar verhandelbare aandelen.